

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 21/2017
05.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном поступку против окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 266/17 од 26.06.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II 209-Прж 4735/17 од 05.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.07.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 266/17 од 26.06.2017. године, и **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању 8Пр 4245/15 од 02.02.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II 209-Прж 4735/17 од 05.05.2017. године, тако што се прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1., члана 332. став 1. тачка 77. у вези члана 187. став 2. и 4, из члана 332. став 1. тачка 100. у вези члана 268. став 1. и члана 332. став 1. тачка 57. у вези члана 116. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Врању 8Пр. 4245/15 од 02.02.2017. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које му је утврђена новчана казна у износу од 50.000,00 динара и изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од 8 месеци, прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77. у вези члана 187. став 2. и 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које му је утврђена новчана казна у износу од 6.000,00 динара и изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од три месеца, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 100. у вези члана 268. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које му је

утврђена новчана казна у износу од 6.000,00 динара, и због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 57. у вези члана 116. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које му је утврђена новчана казна у износу од 6.000,00 динара и осуђен на јединствену новчану казну у износу од 68.000,00 динара који је окривљени дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 67. Закона о прекршајима у вези члана 58. став 1. истог закона за прекршаје учињене у стицају изречена је и јединствена заштитна мера забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од 11 месеци, коју ће извршити територијално надлежно организациона јединица Министарства унутрашњих послова на чијем подручју има пребивалиште возач који није уписан у регистар возача, по правноснажности пресуде.

На основу члана 140. став 1. и 2. тачка 9., члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судском поступку окривљени је обавезан да на име паушалних трошкова поступка плати износ од 700,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II 209-Прж 4735/17 од 05.05.2017. године, поводом жалбе окривљеног АА, а по службеној дужности преиначена је пресуда Прекршајног суд у Врању 8Пр 4245/15 од 02.02.2017. године у делу изречене категорије заштитне мере тако што је окривљеном за прекршаје из члана 330. став 1. тачка 1. и члана 332. став 1. тачка 77. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, уместо заштитне мере забране управљања моротним возилом „А“ категорије, изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „АМ“ категорије, те је применом члана 67. Закона о прекршајима окривљеном изречена јединствена заштитна мера забране управљања моторним возилом „АМ“ категорије у трајању од 11 месеци, а у непреиначеном делу жалба окривљеног је одбијена као неоснована а првостепена пресуда потврђена.

Против пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II 209-Прж 4735/17 од 05.05.2017. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 266/16 од 26.06.2017. године, због повреде закона из члана 265. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијану пресуду тако што ће прекршајни поступак против окривљеног АА обуставити због наступања апсолутне застарелости за вођење прекршајног поступка.

Врховни касациони суд је након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу

П209-Прж 4735/17 од 05.05.2017. године, донета уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Из списка предмета произилази да прекршаји који су окривљеном АА стављени на терет учињени су дана 27.04.2015. године, па је у конкретном случају апсолутна застарелост прекршајног гоњења наступила 27.04.2017. године.

Имајући у виду да је пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II 209-Прж 4735/17 донета 05.05.2017. године, дакле у време када је већ наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења по члану 84. став 7. Закона о прекршајима, то је побијана пресуда донета уз повреду материјалног права из члана 265. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде, док је одлуку о трошковима поступка донео у смислу члана 141. став 2. наведеног закона.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић